

פנקס ג' (פנקס י"ד: אחרון בבוטסק) • קג •

2

לפי המחקרים האחרונים, הרעות הגופניות שבעולם באות ע"י בע"ח, יצורים הקטנים, מחוללי החלאים הרעים'. אמנם לא נחקרה עוד סבת הויית אלו היצורים. ואולי החטאים המוסריים כולם, שפועלים על ההנהגה האנושית פרעות, הם סבות ג"כ להויית אלו היצורים. הזוהמות והלכלוכים באים על פי רוב מסיבת איזה קלקול בהנהגה ועם זה קרי וזיבה וז"ל, יוכל להיות שמאלה מתהוים באויר העולם מיני יצורים משחיתים למיניהם, וכפי מיעוט החטאים יתמעטו, ובתיקון גמור, יכלו לגמרי ואינם, וי"ל שגם למות אין תוצאות² מבלעדם, א"כ באפס החטא, הרי החיים לפנינו³.

בתי 33 (בש"ס 1) ואם יגמר

בדעתו תשובה שלימה ועזיבת החטא דפגם זה שוב יועיל זכות תורה ושבת לתקן פגם זה. ובשבת נעשה הישראל עני ונכה רוח וכמו שנדרש (ריש סא"ר) ואי זה מקום מנוחתי על השבת וכתוב אל זה אביט אל עני ונכה רוח וגו', שבשבת זוכה לזה (ונת' בא מא' ז) וכתוב פני ה' בעושי רע וגו', ואמרנו כמה פעמים דקאי על פגם זה שנקרא בגמרא וזוהר הקדוש רע וכתוב קרוב ה' לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע שעל ידי שנשבר לבו ונעשה דכא רוח יש תיקון לפגם זה ובשבת שעל ידי שנותן אל לבו העבר עליו בימי המעשה ונעשה עני ונכה רוח הוא ברוא דברית שיוכל לתקן. וכתוב טוב להודות לה' דשבת זמן תשובה כדא דאת אמר מודה ועווב ירוחם. וחודש שבט נוצר באות צ' כמו שאמרו בספר יצירה, והיינו שחודש זה מסוגל לתיקון הפגם בבחינת צדיק והאר"י הקדוש שחשב הזמן לתיקון בפרשת שובבי"ם ועיקר התיקון בשבתות שבהם קורין בתורה פרשת שובבי"ם שאז נקבע שיהיה כן לעולם. ובפרט בשבת זה שקורין בו השירה שמורה על תיקון פגם הברית והוא חל

תמיד בחדש שבט שנוצר באות צ' ולכן נקרא שבת שירה שבו גם כן הזמן לזכות להיות שבת שלם בב' הקדושות וכמו השבתות שנקראו בפרט על שם הגאולה כאמור. ובו גם כן הזמן לתקן שיהיו נגאלין מיד ויזכו לומר ולהשיג בחינת שירה והיינו לזכות להיות ועמך כולם צדיקים ולהיות כל אחד ואחד מראה באצבעו זה אלי.

בתי יואל (בש"ס)

ועד"ז אפשר לרמוז במאמר הכתוב (שמות יד כ) ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה' דהנה המצריים היו שטופים בוימה וקליפת

מצרים הוא זימה, וכדרך זה רצו להתגבר על ישראל להכניס בלבם מחשבות זימה והרהורים רעים ולהביאם עי"ז לידי טומאה ר"ל, כמיש רז"ל ינשמרת מכל דבר רע, שלא יהרהר אדם כיום וכבא לידי טומאה בלילה, ובכוונה זו רדפו אחרי ישראל להשיגם ולהתגבר עליהם להחטיאם ר"ל, אלא שהציל הקב"ה את ישראל מידם, והבדיל הקב"ה בינם ובין ישראל ע"י מסך העננים, ולא יכלו להתקרב אל בני ישראל כלל. וד"פ ויאר את הלילה, שהאזיר להם הקב"ה את הלילה, שלא נכשל אף א' מישראל בהרהור או בחטא ח"ו, ולא קרב זה אל זה כל הלילה, שקליפת מצרים לא נתקרב לשום א' מישראל, שאם חוטאים ר"ל בחטא זה מוסיפים כח כסט"א ונעשים דבוקים להם ממש, אבל ישראל בקרי"ם הובדלו מהם ולא קרב זה אל זה כל הלילה, ונשארו כולם קדושים וטהורים שלא נכשל שום א' מישראל בחטא זה. וע"כ נשאר כח זה נצחי לדורות, והקריאה מעורר הזמן, שכל פרשיות של ימי השובבי"ם שקורין בתורה יציאת מצרים וקרי"ם ומלחמת עמלק, וזמה מסוגלים לתקן חטא הידוע, וככח זה ינצחו ישראל שרו של עמלק הוא הס"ם, ומלחמה זו ישנו בכל דור ודור עד זיוור של משיח כאמרו"ל.